

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton /Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 K 094719 21 Kž
Novi Travnik, 23.05.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca, Darmin Avdić kao predsjednik vijeća, te Lazarela Porić i Stana Imamović, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Sanele Nesimi, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog G. Z., zbog kaznenog djela Krađe iz člana 286. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a radi donošenja odluke po žalbi kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 094719 20 K od 01.07.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 23.05.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik, odbija se kao neutemeljena i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 094719 20 K od 01.07.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 094719 20 K od 01.07.2021. godine optuženi G. Z. oglašen je krivim radi izvršenja kaznenog djela Krađe iz člana 286. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje mu je izrečena uvjetna osuda kojom je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 8 mjeseci i istovremeno je određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 godine od dana pravomoćnosti sudske odluke ne počinio novo kazneno djelo. Dalje je istom presudom odlučeno, a na osnovu članka 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, da je optuženi obavezan da naknadi paušal u iznosu od 50,00 KM u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti sudske odluke.

Osporenu presudu žalbom pobija kantonalna tužiteljica . Žalba je uložena zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji s prijedlogom da se žalba uvaži i prvostupanjska presuda preinači u pogledu izrečene sankcije tako da se optuženom izrekne bezuvjetna kazna zatvora.

Odgovor na žalbu optuženi nije podnio.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u dijelu u kojem se ta presuda pobija žalbom /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine /, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, rukovodeći se naročito slijedećim razlozima:

U žalbi kantonalna tužiteljica navodi da se sa izrečenom kaznom za tu vrstu kaznenog djela za optuženog ne može ostvariti svrha kažnjavanja jer izrečenom uslovnom kaznom zatvora u trajanju od 8 mjeseci nije u dovoljnoj mjeri izražena društvena osuda počinjenog kaznenog djela, i sa istom se ne može na adekvatan način utjecati na ostale eventualne počinitelje ovakvih ili sličnih kaznenih djela. Žalbom se posebno ukazuje na olakotne okolnosti koje je sud cijenio, a da pri tome nije naveo otegotne okolnosti koje se ogledaju u tome da je optuženi do sada osuđivan i da se radi o povratniku u vršenju kaznenih djela što je sud morao imati u vidu prilikom donošenja svoje odluke.

Ovakvi žalbeni navodi branitelja optuženog nisu mogli dovesti u pitanje pravilnost i zakonitost odmjerene kazne zatvora. Člankom 286. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine je propisano da će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do 3 godine kazniti osoba koja tuđu pokretnu stvar oduzme drugom s ciljem da njenim prisvajanjem pribavi sebi ili drugom protupravnu imovinsku korist. Optuženom je za konkretno kazneno djelo izrečena uvjetna osuda kojom je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 8 mjeseci i istovremeno je određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 godine od dana pravomoćnosti sudske odluke ne počini novo kazneno djelo. Odmjeravajući kaznu, kao olakotne okolnosti niži sud je cijenio da je mobilni aparat vraćen oštećeniku, koji je pred sudom izjavio da u odnosu na optuženog ne želi podnositi imovinskopravni zahtjev, zatim da se optuženi u međuvremenu oženio i zaposlio. Navedene okolnosti kao takve prihvata i ovaj sud, a ni tužiteljstvo u svojoj žalbi ne prigovara utvrđenim olakotnim okolnostima.

Međutim, tužiteljstvo neutemeljeno prigovara da prvostupanjski sud kao otegotnu okolnost nije naveo da je optuženi do sada osuđivan i da se radi o povratniku u počinjenju kaznenog djela. Navedeni žalbeni prigovori dijelom i nisu točni, jer je prvostupanjski sud na strani 4. u predzadnjem pasusu jasno navodi da su se na strani optuženog stekle otegotne okolnosti u vidu ranije osuđivanosti koja je vidljiva iz kaznene evidencije, a zadnja je bila 2008. godine. I tužiteljstvo u svojoj žalbi navodi i ukazuje da je optuženi do sada osuđivana osoba, međutim kada se izvrši uvid u izvod iz kaznene evidencije PS Gornji Vakuf-Uskoplje broj 02/4-4-04-2-2-127/19 S.A. od 17.07.2019. godine, jasno je vidljivo da je optuženi do sada osuđivan tri puta, da je jedna osuda brisana, a da su dvije osude koje nisu brisane izrečene presudama iz 2006. godine i 2007. godine, da se radi o kaznenim djelima Krađe iz članka 286. stav 2. i Razbojništva iz članka 359. stav 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine kada su mu izrečene novčana kazna u iznosu od 300,00 KM i kazna zatvora u trajanju od 1 godine i 3 mjeseca koju je optuženi izdržao. Treba posebno napomenuti da tužiteljstvo neutemeljeno ističe presudu ovog suda broj K 14/02 od 15.01.2003. godine iz razloga što je ista rješenjem ovog suda

broj 006-0-Kv-07-000 004 od 14.02.2007. godine brisana i stoga se optuženi za to kazneno djelo smatra neosuđivanim. Stoga stoji žalbeni navod tužiteljstva da se radi o povratniku u počinjenju istovrsnog i srodnog kaznenog djela, međutim opravdano prvostupanjski sud, a što u cijelosti prihvata i ovaj sud, cijeni da dosadašnja osuđivanost optuženog u konkretnoj situaciji ne može biti razlog da je optuženom neophodno izreći bezuvjetnu kaznu zatvora. Naime, iz naprijed navedenog sasvim jasno proizlazi da je od izricanja naprijed navedenih pravomoćnih presuda protekao period od 15 godina, u kojem optuženi nije činio nova kaznena djela i po ocjeni ovog suda tada izrečene osude su postigle svoju svrhu kažnjavanja jer je optuženi u značajnom vremenskom periodu prestao sa činjenjem kaznenih djela.

Konkretno kazneno djelo optuženi je počinio 2019. godine. Predmet krađe je bio mobilni aparat marke LG, koji je oštećenom vraćen. Sve navedeno opravdava odluku nižeg suda da optuženom izrekne uvjetnu osudu koja je po ocjeni ovog suda adekvatna i primjerena počinjenom kaznenom djelu i njegovim posljedicama, pa i samoj osobi optuženog. Ova sud cijeni da su sada izrečene kazne postigle svrhu kažnjavanja, zbog čega je pravilno niži sud optuženom za konkretno kazneno djelo odmjerio izrečenu kaznu zatvora koja je uvjetovana sa periodom provjere od 2 godine, adekvatna i primjerena.

Kaznom koja je izrečena optuženiku u cijelosti će se ostvariti svrha kažnjavanja propisana odredbom članka 42. ranije navedenog zakona. Izrečena kazna pored toga što izražava društvenu osudu počinjenog kaznenog djela, treba ostvariti i preventivni utjecaj na ostale eventualne počinitelje da kaznena djela ne čine. U odnosu na optuženika izrečena kazna treba ostvariti svrhu specijalne prevencije i djelovati u pravcu sprječavanja optuženika da u buduće dolazi u sukob sa zakonom.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu optuženog tužitelja odbiti kao neutemeljenu, ožalbenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi, a sve sukladno odredbi čl. 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH.

Zapisničar
Sanela Nesimi

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

